

Sanddyner 2110-2330

Beslutade 2011-06-13

Fördyner (2110, Kustnära embryonala vandrande sanddyner)	2
Vita dyner (2120, Kustnära vandrande sanddyner med sandrör)	5
Grå dyner* (2130, Kustnära permanenta sanddyner med örtvegetation)	8
Risdyner* (2140, Kustnära urkalkade permanenta sanddyner med kråkbär)	12
Sandvidedyner (2170, Kustnära sanddyner med sandvide)	15
Trädklädda dyner (2180, Kustnära trädklädda sanddyner)	18
Dynvåtmarker (2190, Kustnära dynvåtmarker)	21
Rissandhedar (2320, Torra sandhedar med ljung och kråkbär i inlandet)	24
Grässandhedar (2330, Inlandssanddyner med öppna gräsmarker med borsttåtel eller andra pionjärgräs)	27

Texter om Kustzonsgräns och komplexproblem samt utbredning flyttade från Svensk tolkning av EU-definitionen till Gränsdragning.

För 2190 har tolkningen har formulerats om så att den bättre överensstämmer med EU-definitionen .

För 2330 har tolkningen har kompletterats med tillägget att den förekommer på både sanddyner och sandfält i inlandet.

Fördyner (2110, Kustnära embryonala vandrande sanddyner)

EU-definition	<p>2110 Embryonic shifting dunes</p> <p>PAL.CLASS.: 16.211</p> <p>1) Formations of the coast representing the first stages of dune construction, constituted by ripples or raised sand surfaces of the upper beach or by a seaward fringe at the foot of the tall dunes.</p> <p>2) Plants: 16.2111 - <i>Elymus farctus</i> (<i>Agropyron junceum</i>), <i>Leymus arenarius</i>, <i>Honkenya peploides</i>; 16.2112 - <i>Sporobolus pungens</i>, <i>Euphorbia peplis</i>, <i>Otanthus maritimus</i>, <i>Medicago marina</i>, <i>Anthemis maritima</i>, <i>A. tomentosa</i>, <i>Eryngium maritimum</i>, <i>Pancratium maritimum</i>.</p> <p>3) Corresponding categories: Nordic classification: 16.2111 - "4121 <i>Elytrigia juncea</i>-typ".</p>
----------------------	--

<p>Naturvårdsverkets tolkning av EU-definitionen</p>	<p>Begynnelsestadium i sanddynssuccessionen vid kusten som utgörs av sandanhopningar som uppkommer då sand forslas upp på stranden av vågorna och sedan förs vidare av vinden.</p> <p>Detta första stadium vid sanddynsbildning är dynamiskt och påverkas starkt av vinden och havet. Naturtypen är belägen i anslutning till havet och beroende av fortgående fysikaliska processer på stranden. Fronten på den embryonala dynen flyttar fram och tillbaka beroende på väder- och klimatförhållanden, och kan, under perioder med storm eller mycket högt vattenstånd, påverkas av vattenrörelser.</p> <p>Kustnära embryonala, vandrande sanddyner består till övervägande del - > 30 % - av naken, lätttrölig sand. Den sparsamma vegetationen är artfattig och uppträder fläckvis. Naturtypen skiljs från intilliggande sandstrand på sin småkulliga mikrotopografi som utgörs av krusningar i sanden, upphöjda sandpartier i den övre delen av strandzonen, eller sandbårder längs basen på havssidan av de högre vita dynerna.</p> <p>Naturtypen förekommer ibland tillsammans med driftvallsvegetation.</p> <p>Till denna naturtyp hör inte erosionsytor med naken sand inne i senare successionsstadier av dynsystem.</p> <p>Klassificering enligt Vegetationstyper i Norden och EUNIS <u>Vegetationstyper i Norden: 4.1.2.1 Strandkvickrot-typ</u></p> <p><u>EUNIS: B1.31 Embryonic shifting dunes</u></p>
<p>Motivering till justering av svensk tolkning</p>	<p>Text om Kustzonsgräns och komplexproblem samt utbredning flyttade till Gränsdragning</p>

**Gränsdragning
mot andra habitat**

Driftvallar (1210) utgörs av tång eller annan vegetation som har lagrats upp som små vallar längs stränderna.

Sandstränder vid Östersjön (1640): Sandstranden är betydligt planare än dynmiljöerna och påverkas i högre grad av vattenrörelser. 2110 skiljs från intilliggande sandstrand på sin småkulliga mikrotopografi som utgörs av krusningar i sanden, upphöjda sandpartier i den övre delen av strandzonen, eller sandbårder längs basen på havssidan av höga vita dyner.

Vita dyner (2120) skiljs från 2110 på att de vita dynerna är be vuxna med dyngräs, högre än de embryonala dynerna och att de bildar kedjor som ligger som en front mellan stranden och områdena innanför.

Landhöjningsskog (9030): Kustnära sanddyner i områden med landhöjningskust (9030) ska klassificeras som 2110 om dynamrådet uppfyller definitionen för denna naturtyp och är belägen inom kustzonsgränsen.

Kustzonsgräns: Kustnära sanddyner (2110-2190) är i normalfallet belägna närmare än 5 km från havet, i anslutning till aktiv dynbildning och är inte avskilda från kustens dynmiljöer av andra ekosystem. Undantag från denna avgränsning kan göras om geologisk karta, vegetationskarta eller fältinventering visar att ett område bör klassificeras som kustdyn.

Komplexproblem:

1610 Åsöar i Östersjön

1620 Skär i Östersjön.

9030 Landhöjningsskog (SF).

Utbredning: Längs kusten i främst Hallands, Skåne, Kalmar och Gotlands län, samt vid Bottenviken.

Vita dyner (2120, Kustnära vandrande sanddyner med sandrör)

EU-definition	<p>2120 Shifting dunes along the shoreline with <i>Ammophila arenaria</i> (white dunes)</p> <p>PAL.CLASS.: 16.212</p> <p>1) Mobile dunes forming the seaward cordon or cordons of dune systems of the coasts (16.2121, 16.2122 and 16.2123). <i>Ammophilion arenariae</i>, <i>Zygophyllion fontanesii</i>.</p> <p>2) Plants: 16.2121- <i>Ammophila arenaria</i>, <i>Eryngium maritimum</i>, <i>Euphorbia paralias</i>, <i>Calystegia soldanella</i>, <i>Otanthus maritimus</i>, <i>Leymus arenarius</i>; 16.2122 - <i>Ammophila arenaria</i>, <i>Echinophora spinosa</i>, <i>Eryngium maritimum</i>, <i>Euphorbia paralias</i>, <i>Cutandia maritima</i>, <i>Medicago marina</i>, <i>Anthemis maritima</i>; 16.2123 - <i>Zygophyllum fontanesii</i>, <i>Euphorbia paralias</i>, <i>Polycarpaea nivea</i>, <i>Cyperus capitatus</i>, <i>Ononis natrix</i>, *<i>Convolvulus caput-medusae</i>, <i>Polygonum maritimum</i>, *<i>Androcymbium psammophilum</i>.</p>
----------------------	---

<p>Naturvårdsverkets tolkning av EU-definitionen</p>	<p>Vandrande strandnära sanddyner vid havet som bildar kedjor av dyner eller dynsystem längs vissa kustområden. De vita dynerna är högre än de embryonala dynerna och vegetationen så gles att dynen präglas av den ljusa sanden. De aktiva dynerna ligger som en front mellan stranden och områdena innanför. Vita dyner uppkommer från kustnära embryonala vandrande sanddyner (2110) och utvecklas mot och gränsar mot grå dyner (2130).</p> <p>Det andra stadiet i sanddynssuccessionen vid kusten uppkommer i exponerade områden där sand förs upp på stranden av vågorna och vidare in över land med vinden och innebär att den vindburna sanden ackumuleras varaktigt. Sanden är dock inte bunden och från toppen av dynerna sker en mindre, konstant sandflykt som i läsidan av dynen anhopas som sandtungor.</p> <p>Vegetationen består av gräs som är specialiserade på sandunderlag och har hög tolerans mot översandning. Endast tuvbildande gräs och gräs med kraftiga rhizom kan överleva på de vita dynerna och sandbindande fleråriga stråväxter som sandrör, strandråg och östersjörör dominerar. Bottenskikt finns normalt inte, men ett glest och artfattigt bottenskikt med mossor kan ibland förekomma på läsidan, nedanför toppen av dynen.</p> <p>Endast sanddyner som saknar borsttåtel – i norr fårsvingel/rödsvingel - - klassificeras som kustnära vandrande sanddyner. Erosions-skadade delar av äldre sanddyner med betydande ytor naken sand klassificeras också som denna naturtyp.</p> <p>Klassificering enligt Vegetationstyper i Norden och EUNIS Vegetationstyper i Norden: 4.1.3.1 Dyngräs-typ</p> <p><u>EUNIS</u>: B1.3 Shifting coastal dunes</p>
<p>Motivering till justering av svensk tolkning</p>	<p>Text om Kustzonsgräns och komplexproblem samt utbredning flyttade till Gränsdragning</p>

**Gränsdragning
mot andra habitat**

Sandstränder vid Östersjön (1640) är betydligt planare än dynmiljöerna och påverkas i högre grad av vattenrörelser.

Fördyner (2110) skiljs från 2120 på att 2110 utgörs av krusningar i sanden, upphöjda sandpartier i den övre delen av strandzonen, eller sandbårder längs basen på havssidan av de högre vita dynerna.

Grå dyner (2130): 2120 har dominans av sandbindande gräs och saknar borsttåtel. I 2130 finns borsttåtel och pionjärmossor som hårbjörnmossa och raggmossor.

Landhöjningsskog (9030): Kustnära sanddyner i områden med landhöjningskust (9030) ska klassificeras som 2120 om dynamrådet uppfyller definitionen för denna naturtyp och är belägen inom kustzonsgränsen.

Kustzonsgräns: Kustnära sanddyner (2110-2190) är i normalfallet belägna närmare än 5 km från havet, i anslutning till aktiv dynbildning och är inte avskilda från kustens dynmiljöer av andra ekosystem. Undantag från denna avgränsning kan göras om geologisk karta, vegetationskarta eller fältinventering visar att ett område bör klassificeras som kustdyn.

Komplexproblem:

1610 Åsöar i Östersjön.

1620 Skär i Östersjön.

9030 Landhöjningsskogar

Utbredning: Sandiga kustområden i främst Hallands, Skåne, Kalmar och Gotlands län, samt vid Bottenviken.

Grå dyner* (2130, Kustnära permanenta sanddyner med örtvegetation)

EU-definition	<p>2130 *Fixed coastal dunes with herbaceous vegetation (grey dunes)</p> <p>PAL.CLASS.: 16.221 to 16.227, 16.22B</p> <p>1) Fixed dunes, stabilised and colonised by more or less closed perennial grasslands and abundant carpets of lichens and mosses, from the Atlantic coasts (and the English Channel) between the Straits of Gibraltar and Cap Blanc Nez, and the shores of the North Sea and the Baltic. Also similar dunes occur along the coasts of the Black Sea. In the case of the thermo-Atlantic coast, it is logical to include <i>Euphorbio Helichryson</i> (code 16.222 - thermo Atlantic as far as Brittany) and <i>Crucianellion maritimae</i> (code 16.223 - Strait of Gibraltar as far as the southern Atlantic near Cape Prior in Galicia).</p> <p>Sub-types</p> <p>16.221 - Northern grey dunes with grass communities and vegetation from <i>Galio-Koelerion albescentis</i> (<i>Koelerion albescentis</i>), <i>Corynephorion canescentis</i> p., <i>Sileno conicae-Cerastion semidecandri</i>.</p> <p>16.222 - Biscay grey dunes (<i>Euphorbio-Helichryson stoechadis</i>): dunes on stabilised humus soil infiltrated by dwarf bushes, with <i>Helichrysum stoechas</i>, <i>Artemisia campestris</i> and <i>Ephedra distachya</i>.</p> <p>16.223 - Thermo-Atlantic grey dunes (<i>Crucianellion maritimae</i>): suffrutescent communities on more or less stabilised soils low in humus of the thermo-Atlantic coasts with <i>Crucianella maritime</i> and <i>Pancratium maritimum</i>.</p> <p>16.225 - Atlantic dune (<i>Mesobromion</i>) grasslands: various sandy coastal sites characterised by herbaceous vegetation in the form of calcicole mesoxerocline grasslands, poor in nitrogen, corresponding to the communities of <i>Mesobromion</i> found by the sea (penetration of aero haline species); dunal grasslands composed of species characteristic of dry calcareous grasslands (34.32).</p>
----------------------	---

<p>EU-definition forts</p>	<p>16.226 - Atlantic dune thermophile fringes: <i>Trifolio-Geranietea sanguinei</i>: <i>Galio maritimi-Geranium sanguinei</i>, <i>Geranium sanguineum</i> formations (34.4) on neutro basic soils rich in calcium and poor in nitrogen.</p> <p>16.227 - Dune fine-grass annual communities: sparse pioneer formations (35.2, 35.3) of fine grasses rich in spring-blooming therophytes characteristic of oligotrophic soils (nitrogen poor sand or very superficial soils, or on xerocline to xerophile rocks) (<i>Thero-Airion</i> p., <i>Nardo-Galium saxatile</i> p., <i>Tuberarion guttatae</i> p.)</p> <p>16.22B - Pontic fixed dunes - fixed dunes of the coasts of the Black Sea The vegetation may be a closed cover of grassland, sparse annual grassland on sand or dominated by mosses and lichen; the content of limestone (Ca²⁺) may vary greatly and is generally diminishing with age and succession towards brown dune systems (dune heathland).</p> <p>2) Plants: <i>Aira</i> spp., <i>Anacamptis pyramidalis</i>, <i>Bromus hordeaceus</i>, <i>Carex arenaria</i>, <i>Cerastium</i> spp., <i>Corynephorus canescens</i>, <i>Erodium glutinosum</i>, <i>E. lebelii</i>, <i>Galium verum</i>, <i>Gentiana campestris</i>, <i>G. cruciata</i>, <i>Koeleria</i> spp., <i>Milium scabrum</i>, <i>Myosotis ramosissima</i>, <i>Ononis repens</i>, <i>Phleum arenarium</i>, <i>Polygala vulgaris</i> var. <i>dunensis</i>, <i>Silene conica</i>, <i>S. otites</i>, <i>Trifolium scabrum</i>, <i>Tuberaria guttata</i>, <i>Viola curtisii</i>, <i>V. rupestris</i> var. <i>arenaria</i>; Mosses- <i>Tortula ruraliformis</i>; Lichens- <i>Cladonia</i> spp.</p>
---------------------------------------	---

<p>Naturvårdsverkets tolkning av EU-definitionen</p>	<p>Stabila, kustnära sanddynor som inte längre vandrar. De permanenta sanddynorna kan vara bevuxna med mer eller mindre sluten perenn, gräsdominerad örtvegetation och rikligt förekommande moss- och lavmattor, men kan också vara glest bevuxna med ettåriga arter. Vegetationen är ofta mosaikartad.</p> <p>De grå dynorna utgör sanddynssuccessionens tredje stadium och uppkommer efter, och oftast innanför, de vita dynorna. Sand ackumuleras fortfarande på dynorna, men inte i lika hög grad som på de vita dynorna. Miljön är starkt störningspräglad och uttorkning och vinderosion förhindrar uppkomsten av ett slutet vegetationstäck. Vegetationen som ofta domineras av mossor och lavar kan vara så tät att sanden knappt är synlig, men oftare är vegetationstäcklet glest med talrika sandblottor.</p> <p>Kalkinnehållet i jorden kan variera mycket, allt efter ålder och urlakning från de övre jordlagren. Magrare och något hedartad vegetation utan ris och kruståtel kan ingå i naturtypen som tidigare ofta har hävdats genom slätter eller bete.</p> <p>Grå dyner är inte fuktiga eller våta och innehåller i representativa områden inte ris, buskar eller träd. Rödven förekommer normalt endast i mindre omfattning.</p> <p>Klassificering enligt Vegetationstyper i Norden och EUNIS <u>Vegetationstyper i Norden:</u> 4.1.4.1 Borstståtelhed-typ, 4.1.4.2 Rödsvingelhed-typ</p> <p><u>EUNIS:</u> B1.4 Coastal stable dune grassland (grey dunes)</p>
<p>Motivering till justering av svensk tolkning</p>	<p>Text om Kustzonsgräns och komplexproblem samt utbredning flyttade till Gränsdragning</p>

**Gränsdragning
mot andra habitat**

Vita dyner (2120) Kustnära vandrande sanddyner med sandrör har dominans av sandbindande gräs och saknar borsttåtel. I 2130 finns borsttåtel och pionjärmossor som hårbjörnmossa och raggmossor.
Risdyner (2140) :2130 skiljs från 2140 på att 2130 saknar risvegetation.
Trädklädda dyner 2180 : 2130 saknar i representativa områden busk- och trädskikt. Är trädskiktets krontäckning större än 30 % klassificeras området som 2180.
Dynvåtmarker (2190) :2130 är inte fuktiga eller våta, vilket skiljer dem från 2190.
Grässandhed 2330 har liknande vegetation som 2130, men förekommer i normalfallet endast på sanddyner i inlandet, kan ha ett visst buskskikt och ett betydande inslag av rödven, vilket ofta inte förekommer i 2130.
Sandstäpp 6120: I 2130 förekommer inte sandstäppens karaktärsart tofsäxing.
Landhöjningsskogar (9030) : Kustnära sanddyner i områden med landhöjningskust (9030) ska klassificeras som 2130 om dynamrådet uppfyller definitionen för denna naturtyp och är belägen inom kustzonsgränsen.

Kustzonsgräns: Kustnära sanddyner (2110-2190) är i normalfallet belägna närmare än 5 km från havet, i anslutning till aktiv dynbildning och är inte avskilda från kustens dynmiljöer av andra ekosystem. Undantag från denna avgränsning kan göras om geologisk karta, vegetationskarta eller fältinventering visar att ett område bör klassificeras som kustdyn.

Komplexproblem:
1610 Åsöar i Östersjön.
1620 Skär i Östersjön.
9030 Landhöjningsskogar

Utbredning: Kustnära lägen i främst Hallands, Skåne, Kalmar, Gotlands och Norrbottens län.

Risdynes* (2140, Kustnära urkalkade permanenta sanddyner med kråkbär)

EU-definition	<p>2140 * Decalcified fixed dunes with <i>Empetrum nigrum</i></p> <p>PAL.CLASS.: 16.23</p> <p>1) Decalcified dunes colonised by <i>Empetrum nigrum</i> heaths of the coasts. Syntaxa associated to this habitat type: <i>Empetrium nigri</i>, <i>Calluno Genistion pilosae</i> p., <i>Ericion tetralicis</i> p. - The term "fixed" should be taken to mean the opposite of "shifting". The psychrophilic coastal association <i>Carici trinervis-Callunetum vulgaris</i> de Foucault & Gehu 78 may be included here.</p> <p>2) Plants: <i>Carex arenaria</i>, <i>Empetrum nigrum</i>, <i>Genista tinctoria</i>, <i>Pyrola rotundifolia</i>.</p>
----------------------	---

<p>Naturvårdsverkets tolkning av EU-definitionen</p>	<p>Urkalkade, permanenta, kustnära sanddynor i omedelbar anslutning till dynområden vid havsstränderna. Dynorna är näringsfattiga och sura till följd av urlakning och har en hedartad vegetation som domineras av olika ris, bl.a. kråkbär, ljung, klockljung eller ginst. Kråkbär är den mest dominerande arten.</p> <p>De risbevuxna sanddynorna vandrar inte och utgör ett senare successionsstadium än de grå dynorna (2130). De förekommer på skyddade platser där sand inte längre ackumuleras. Humusskiktet är tunt och bryts lätt sönder. Vegetationstäcket kan vara glest eller mer eller mindre slutet och nakna fläckar med sand förekommer i varierande omfattning. Bottenskiktet är bitvis välutvecklat och består av hedseriens moss- och lavararter.</p> <p>Krypvide och sandvide förekommer ofta insprängt bland ljung och kråkbär, men varje bestånd är i representativa områden inte mindre än 1 m² eller större än 10 m² och den totala förekomsten täcker inte mer än 50 % av områdets yta.</p> <p>Naturtypen förekommer både på torr och fuktig mark och kan, beroende på lokala fysikaliska förhållanden och markförhållanden, ofta uppträda mosaikartat med naturtyperna 2130, 2170 och 2190.</p> <p>Naturtypen är ofta naturligt öppen, men bete kan bidra till att förbuskning hålls tillbaka. I representativa områden saknas trädskikt och täckningsgraden av ris överstiger inte 50 %.</p> <p>Klassificering enligt Vegetationstyper i Norden och EUNIS <u>Vegetationstyper i Norden:</u> 4.1.4.3 Ljung-kråkbär-sandstarrhed-typ</p> <p><u>EUNIS:</u> B1.5 Coastal dune heaths</p>
<p>Motivering till justering av svensk tolkning</p>	<p>Kustzonsgräns och komplexproblem samt utbredning flyttade till Gränsdragning</p>

**Gränsdragning
mot andra habitat**

Grå dyner (2130): 2140 skiljs från 2130 på att 2130 saknar risvegetation.

Sandvidedyner (2170): 2140 och 2170 förekommer ofta mosaikartat. För att klassificeras som 2140 ska de enskilda bestånden av sandvide och krypvide inte vara större än 10 m² och inte täcka mer än 50 % av områdets yta. Ytor med större förekomster och mer än 50 % täckning av sandvide och krypvide klassificeras som 2170 om det finns sandvide.

Trädklädda dyner (2180): 2140 saknar i representativa områden trädskikt. Är trädskiktets krontäckning större än 30 % klassificeras området som 2180.

Dynvåtmarker (2190): Ytor större än 1 m² med mer än 50 % klockljung, pors och odon klassificeras som 2190.

Rissandhedar (2320) har liknande vegetation som 2140, men förekommer i normalfallet endast i inlandet.

Landhöjningsskog (9030): Kustnära sanddyner i områden med landhöjningskust (9030) ska klassificeras som 2140 om dynområdet uppfyller definitionen för denna naturtyp och är belägen inom kustzonsgränsen.

Kustzonsgräns: Kustnära sanddyner (2110-2190) är i normalfallet belägna närmare än 5 km från havet, i anslutning till aktiv dynbildning och är inte avskilda från kustens dynmiljöer av andra ekosystem.

Undantag från denna avgränsning kan göras om geologisk karta, vegetationskarta eller fältinventering visar att ett område bör klassificeras som kustdyn.

Komplexproblem:

1610 Åsöar i Östersjön.

1620 Skär i Östersjön.

9030 Landhöjningsskogar

Utbredning: Tämmligen allmänt förekommande naturtyp på sand inom västliga kustregioner. Förekommer också i Norrbottens skärgård.

Sandvidedyner (2170, Kustnära sanddyner med sandvide)

EU-definition	<p>2170 Dunes with <i>Salix repens</i> ssp. <i>argentea</i> (<i>Salicion arenariae</i>)</p> <p>PAL.CLASS.: 16.26</p> <p>1) <i>Salix repens</i> communities (<i>Salicion arenariae</i>), colonising wet dune slacks. Following the lowering of the ground water table or accumulation of drift sand, these communities may develop into mesophilous communities as the <i>Pyrolo-Salicetum</i> (with <i>Pyrola rotundifolia</i>, <i>Viola canina</i>, <i>Monotropa hypopitys</i>) or, into xerophilous <i>Salix</i> communities (with <i>Carlina vulgaris</i>, <i>Thalictrum minus</i>) or into <i>Salix repens</i> communities with <i>Mesobromion</i> elements.</p> <p>2) Plant species: <i>Salix repens</i> ssp. <i>argentea</i> (i.e. <i>Salix arenaria</i>).</p> <p>4) This habitat forms mosaics with other dune slack vegetation containing <i>Salix arenaria</i> but which is rich in bryophytes and referable to the <i>Caricion davallianae</i> (16.33), as well as mosaics with dune grasslands and with thickets with <i>Rosa pimpinellifolia</i>. This habitat is often invaded by <i>Hippophae rhamnoides</i> and <i>Ligustrum vulgare</i>.</p>
----------------------	---

<p>Naturvårdsverkets tolkning av EU-definitionen</p>	<p>Växtsamhällen med dominerande inslag av sandvide och krypvide i våta dynsänkor i kustområden. Naturtypen förekommer på stabila sanddyner där sanddynen har eroderats ner till grundvattennivån. Eftersom grundvattenståndet kan variera och ackumuleringen av sand sker i olika grad är markfuktigheten på lokalerna mycket variabel. Detta ger upphov till skiftande vegetationstyper.</p> <p>Naturtypen är lik kustnära urkalkade permanenta sanddyner med kråkbär (2140), med vilken den ofta bildar mosaikartade förekomster. Den kan också vara lik kustnära dynvåtmarker (2190).</p> <p>För att definitionen för naturtypen ska uppfyllas ska det finnas sandvide (<i>Salix repens</i> ssp. <i>argentea</i>) eller de mellanformer mellan krypvide (<i>Salix repens</i> ssp. <i>repens</i>) och sandvide som i fält är svårplacerade. Minst 50 % av ytan ska vara täckt av sandvide och krypvide. I representativa områden saknas trädsikt.</p> <p>Klassificering enligt Vegetationstyper i Norden och EUNIS <u>Vegetationstyper i Norden</u>: Saknas, kan möjligen betraktas som ingående i 4.1.4.3 Ljung-kråkbär-sandstarrhed-typ</p> <p><u>EUNIS</u>: B1.62 [<i>Salix arenaria</i>] mats</p>
<p>Motivering till justering av svensk tolkning</p>	<p>Text om Kustzonsgräns och komplexproblem samt utbredning flyttade till Gränsdragning</p>

**Gränsdragning
mot andra habitat**

Grå dyner (2130) skiljs från 2170 på att 2130 saknar ris- och buskvegetation.

Risdyner (2140): 2140 och 2170 förekommer ofta mosaikartat. För att klassificeras som 2170 måste det finnas sandvide (eller mellanformer mellan krypvide och sandvide). De enskilda bestånden av sandvide + krypvide ska vara större än 10 m² och täcka mer än 50 % av områdets yta. Om krypvide + sandvide täcker mindre än 50 % av ytan klassificeras området som 2140.

Trädklädda dyner (2180): 2170 saknar i representativa områden trädskikt. Är trädskiktets krontäckning större än 30 % klassificeras området som 2180.

Dynvåtmarker (2190): Om naturtypen motsvarar definitionen för dynvåtmarker och krypvide + sandvide täcker mindre än 50 % av ytan, eller om endast krypvide finns och täcker mer än 50 % av ytan klassificeras området som 2190.

Landhöjningsskog (9030): Kustnära sanddyner i områden med landhöjningskust (9030) ska klassificeras som 2170 om dynområdet uppfyller definitionen för denna naturtyp och är belägen inom kustzonsgränsen.

Kustzonsgräns: Kustnära sanddyner (2110-2190) är i normalfallet belägna närmare än 5 km från havet, i anslutning till aktiv dynbildning och är inte avskilda från kustens dynmiljöer av andra ekosystem. Undantag från denna avgränsning kan göras om geologisk karta, vegetationskarta eller fältinventering visar att ett område bör klassificeras som kustdyn.

Komplexproblem:

1610 Åsöar i Östersjön.

1620 Skär i Östersjön.

9030 Landhöjningsskogar

Utbredning: Sällsynt naturtyp som bl.a. finns i Gotlands och Kalmar län. Inrapporterade områden finns även i Hallands och Skåne län.

Trädklädda dyner (2180, Kustnära trädklädda sanddyner)

EU-definition	<p>2180 Wooded dunes of the Atlantic, Continental and Boreal region</p> <p>PAL.CLASS.: 16.29</p> <p>1) Natural or semi-natural forests (long established) of the Atlantic, Continental and Boreal region coastal dunes with a well developed woodland structure and an assemblage of characteristic woodland species. It corresponds to oak groves and beech-oak groves with birch (<i>Quercion robur-petraeae</i>) on acid soils, as well as forests of the <i>Quercetalia pubescenti-petraeae</i> order. Pioneer stages are open forests with <i>Betula</i> spp. and <i>Crataegus monogyna</i>, mixed forests with <i>Fraxinus excelsior</i>, <i>Quercus robur</i>, <i>Ulmus minor</i> and <i>Acer pseudoplatanus</i> or, in wet dune slacks, pioneer forests with <i>Salix alba</i> which develop into humid mixed forests or marsh forests. On southern atlantic coasts, it mainly corresponds to mixed <i>Pinus pinaster-Quercus ilex</i> forests, forests of <i>Quercus suber</i> and <i>Quercus robur</i> or forest stage with <i>Quercus robur</i> or <i>Quercus pubescens</i>. On Baltic coasts also pioneer forests of <i>Alnus</i> spp. or <i>Pinus sylvestris</i>.</p> <p>2) Plant species are highly varied and depend on local site conditions</p> <p>4) This habitat type include semi-natural forests with a typical undergrowth, spontaneously developed from old plantations. These forests are generally associated with dune scrubs (preforest stages-16.25), dune moors, grey dunes (16.22) and wet dune slacks (16.3).</p>
----------------------	---

Naturvårdsverkets tolkning av EU-definitionen

Trädklädda, i allmänhet stabila, kustnära sanddyner på skyddade ställen. Naturtypen omfattar både mer eller mindre tät dynskog som är naturligt uppkommen, och seminaturliga skogar som är spontant utvecklade från gamla planteringar (skyddsskog) av i huvudsak tall. Trädbeståndet är välutvecklat och vegetationen hyser typiska skogsarter. Pionjärstadierna är till sin karaktär öppna skogar som i fuktiga sänkor försumpas. Vid Östersjöns nordkust finns pionjärsskogar av al och tall. I södra Sverige uppträder en del buskformig ek. Jordmånen är i regel näringsfattig och marken bevuxen med ris, mossor och lavar. Intern dynamik kan uppträda när träd faller. Bete kan förekomma.

Naturtypen utgör ett av de senare stadierna i sanddynssuccessionen och förekommer där sand inte har ackumulerats på länge (primära dyner), men ytor med blottad sand och den småkulliga dyntopografin finns ofta kvar. Ibland kan dynen vandra upp till träden eller skogen, med den följd att trädstammarna delvis täcks av sand och trädkronorna sticker upp ur dynen (sekundära dyner). Merparten av de trädklädda dynerna ligger i området mellan den öppna sandstranden eller dynområdet och den egentliga skogen. Ofta är det fråga om en enda, rätt hög randdyn. Trädskiktet på primära dyner består i allmänhet av låga, glest växande tallar och kan göra ett parklikt intryck. På sekundära dyner påträffas även gråal, björk och andra lövträd. Humusskiktet är tunt och bryts lätt sönder. Kråkbärsris är i regel dominant i fältskiktet som förekommer fläckvis, men också mjölön kan vara dominant. Dessa ristyper bildar ofta runda bestånd som breder ut sig åt sidorna. Mossor och lavar förekommer rikligt.

Naturtypen skiljs från övriga sanddynstyper vid kusten på förekomst av ett utvecklat trädskikt. Trädskiktets krontäckningsgrad är i representativa områden större än 30 % och öppna ytor utan trädskikt högst 0,5 ha stora. I naturtypen ingår även kustnära dynvåtmarker (**2190**) (med eller utan torvskikt) med en trädkrontäckning som är större än 30 % och som visar tecken på övergång till ett torrare successionsstadium. Trädklädda dyner kan alltså i vissa fall stå på torvmark.

Naturlighetskriterier: Skogen ska antingen vara naturskog eller naturskogsliknande, i vilken även seminaturliga skogar (t.ex. gammal skyddsskog) kan ingå. Den skogliga kontinuiteten är viktig, liksom en för naturtypen naturlig artsammansättning, åldersvariation och förekomst av död ved. Skogen kan uppvisa tecken på påverkan från mänsklig verksamhet, t.ex. plockhuggning och bete, men har inte omfattats av större skogsbruksåtgärder.

Klassificering enligt Vegetationstyper i Norden och EUNIS
Vegetationstyper i Norden: Saknas specifik vegetationstyp, trädklädda dyner kan innefatta en mängd olika vegetationstyper

EUNIS: B1.7 Coastal dunes

<p>Motivering till justering av svensk tolkning</p>	<p>Text om Kustzonsgräns och komplexproblem samt utbredning flyttade till Gränsdragning</p>
<p>Gränsdragning mot andra habitat</p>	<p><i>Grå dyner</i> (2130) saknar i representativa områden busk- och trädskikt. Är trädskiktets krontäckning större än 30 % klassificeras området som 2180.</p> <p><i>Risdyner</i> (2140) saknar i representativa områden trädskikt. Är trädskiktets krontäckning större än 30 % klassificeras området som 2180.</p> <p><i>Dynvåtmarker</i> (2190): Dynvåtmarker med en trädskiktstäckning över 30 % och som visar tecken på övergång till ett torrare successionsstadium klassificeras som 2180.</p> <p>Skogstyper (9000-serien) klassificeras normalt som trädklädda dyner (2180) när de växer på kustnära sanddyner (se kustzongräns ovan).</p> <p><i>Kustzonsgräns:</i> Kustnära sanddyner (2110-2190) är i normalfallet belägna närmare än 5 km från havet, i anslutning till aktiv dynbildning och är inte avskilda från kustens dynmiljöer av andra ekosystem. Undantag från denna avgränsning kan göras om geologisk karta, vegetationskarta eller fältinventering visar att ett område bör klassificeras som kustdyn.</p> <p><i>Komplexproblem:</i> 1610 Åsöar i Östersjön. 1620 Skär i Östersjön. 9030 Landhöjningsskogar</p> <p><i>Utbredning:</i> Förekommer främst i kustnära lägen i Hallands, Skåne, Kalmar och Gotlands län, samt vid Bottenviken.</p>

Dynvåtmarker (2190, Kustnära dynvåtmarker)

EU-definition	<p>2190 Humid dune slacks</p> <p>PAL.CLASS.: 16.3 = 16.31 to 16.35</p> <p>1) Humid depressions of dunal systems. Humid dune-slacks are extremely rich and specialised habitats very threatened by the lowering of water tables.</p> <p>Sub-types :</p> <p>16.31 - Dune-slack pools (<i>Charetum tomentosae</i>, <i>Elodeetum canadense</i>, <i>Hippuridetum vulgaris</i>, <i>Hottonietum palustris</i>, <i>Potametum pectinati</i>): fresh-water aquatic communities (cf. 22.4) of permanent dune-slack water bodies.</p> <p>16.32 - Dune-slack pioneer swards (<i>Juncenion bufonii</i> p.: <i>Gentiano-Erythraetum littoralis</i>, <i>Hydrocotylo-Baldellion</i>): pioneer formations of humid sands and dune pool fringes, on soils with low salinity.</p> <p>16.33 - Dune-slack fens: calcareous and, occasionally, acidic fen formations (cf. 54.2, 54.4, in particular 54.21, 54.2H, 54.49), often invaded by creeping willow, occupying the wettest parts of dune-slacks.</p> <p>16.34 - Dune-slack grasslands: humid grasslands and rushbeds (see 37.31, 37.4) of dune-slacks, also often with creeping willows (<i>Salix rosmarinifolia</i>, <i>S. arenaria</i>).</p> <p>16.35 - Dune-slack reedbeds, sedgebeds and canebeds: reedbeds, tall-sedge communities and canebeds (cf. 53.1, 53.2, 53.3) of dune-slacks.</p>
----------------------	--

<p>Naturvårdsverkets tolkning av EU-definitionen</p>	<p>Dynvåtmarker är fuktiga eller vattenfyllda fördjupningar i sanddynssystem vid kusten vilka vanligtvis har uppkommit till följd av erosion ner till grundvattennivån. Naturtypen påverkas starkt av grundvattennivåns fluktuationer. Beroende på förutsättningarna (fuktighetsgrad, basinnehåll m.m.) kan en mängd olika, relativt stabila, vegetationstyper förekomma, t.ex. fuktängar, kärr eller blöta buskmarker.</p> <p>Dynvåtmarker kan förekomma i många olika skepnader – allt från måttligt fuktiga svackor till olika typer av kärr med ibland öppna vattenytor. De specialiserade naturtyperna med ofta artrik vegetation påverkas starkt av sänkningar av grundvattennivån (torrläggning), vilket gör dem mycket sårbara.</p> <p>På silikatmarker med kalkfattig sand förekommer växtarter som är typiska för magra våtmarker och fukthedar, till exempel klockljung, odon, pors, blåtåtel, trådstarr eller brunag. I dessa miljöer finns ofta vitmossor i bottenskiktet. I kalkrika områden förekommer istället växter som är typiska för rikare miljöer. Starkt kalkpåverkade dynvåtmarker med arter som till exempel majviva och kärnnycklar klassificeras dock som rikkärr (7230). Torvbildning förekommer ofta, men inte alltid. Torvtäcket är oftast mindre än 30 cm djupt. Naturtypen är beroende av ytligt grundvatten, vilket gör den känslig för sänkning av grundvattennivån.</p> <p>Trädskiktets krontäckningsgrad i kustnära dynvåtmarker är i representativa områden, där inte sentida planteringar har genomförts, mindre än 30 %. Bestånd av krypvide kan täcka mer än 50 % av områdets yta.</p> <p>Klassificering enligt Vegetationstyper i Norden och EUNIS <u>Vegetationstyper i Norden</u>: Specifik vegetationstyp saknas, ett stort antal olika fuktiga och våta vegetationstyper kan förekomma i dynvåtmarker</p> <p><u>EUNIS</u>: B1.8 Moist and wet dune slacks</p>
<p>Motivering till justering av svensk tolkning</p>	<p>Tolkningen har formulerats om så att den bättre överensstämmer med EU-definitionen och de förhållanden som råder i verkligheten.</p> <p>Konsekvenser</p> <ul style="list-style-type: none"> + Bättre överensstämmelse med verkligheten och EU-definitionen. - Inga. <p>Kustzonsgräns och komplexproblem amt utbredning flyttade till Gränsdragning</p>

Gränsdragning mot andra habitat

Sanddyner är formationer som i huvudsak bildats med vindens hjälp. Liknande sandformationer, vilka dock inte räknas som dyner, kan ha uppstått genom inverkan av vatten eller inlandsisen.

Laguner (1150) står i fri förbindelse med havet och påverkas därmed nästan enbart av ytvatten. Dynvåtmarker (2190) saknar normalt helt kontakt med havet och påverkas i huvudsak av grund- eller markvatten. Vid extremt högvatten kan dock havsvatten i sällsynta fall tränga in i dynvåtmarkerna.

Risdyner (2140): Vid dominans av klockljung och odon klassificeras området som 2190.

Sandvidedyner (2170): Om sandvide förekommer i dynvåtmarken och förekomsten av sandvide och krypvide täcker mer än 50 % av ytan klassificeras området som 2170. Om videförekomsten täcker mer än 50 % av ytan, men sandvide eller hybrider mellan sandvide och krypvide inte förekommer, klassificeras området som 2190.

Trädklädda dyner (2180) : Om trädsiktets krontäckningsgrad i dynvåtmarken är större än 30 % och området visar tecken på övergång till ett torrare successionsstadium klassificeras området som 2180.

Fukthedar (4010): I vissa kustnära områden kan 4010 förekomma på sandigt underlag och kan då vara svår att skilja från kustnära dynvåtmarker med klockljung och andra ris. I tydligt utvecklade dynsystem som finns i anslutning till aktiv dynbildning klassificeras området som 2190.

Öppna mossar och kärr (7140): Om ett område kan klassificeras som såväl 2190 som 7140 har 2190 företräde.

Källor och källkärr (7160): Om dynvåtmarken utgörs av ett mineralrikt källkärr klassificeras området som 7160.

Rikkärr (7230): Om dynvåtmarkens växtsamhälle utgör ett välutvecklat och typiskt exempel på rikkärr klassificeras området som 7230.

Landhöjningsskog (9030): Kustnära sanddyner i områden med landhöjningskust (9030) ska klassificeras som 2190 om dynområdet uppfyller definitionen för denna naturtyp och är belägen inom kustzonsgränsen.

Skogbevuxen myr (91D0) förekommer i fuktiga till blöta miljöer där det finns ett mer än 30 centimeter djupt torvtäcke och grundvattenytan ligger högt. Om trädsiktets krontäckningsgrad är mindre än 30 % och underlaget utgörs av sand och området i övrigt uppfyller definitionen för kustnära dynvåtmark klassificeras området som 2190.

Kustzonsgräns: Kustnära sanddyner (2110-2190) är i normalfallet belägna närmare än 5 km från havet, i anslutning till aktiv dynbildning och är inte avskilda från kustens dynmiljöer av andra ekosystem. Undantag från denna avgränsning kan göras om geologisk karta, vegetationskarta eller fältinventering visar att ett område bör klassificeras som kustdyn.

Komplexproblem:

1610 Åsöar i Östersjön.

1620 Skär i Östersjön.

9030 Landhöjningsskogar

Utbredning: Förekommer främst i kustnära lägen i Skåne och Hallands län, samt vid Bottenviken och på Gotland.

Rissandhedar (2320, Torra sandhedar med ljung och kråkbär i inlandet)

EU-definition	<p>2320 Dry sand heaths with <i>Calluna</i> and <i>Empetrum nigrum</i></p> <p>PAL.CLASS.: 64.1 x 31.227</p> <p>1) Coastal non-dunal <i>Calluna vulgaris</i> and <i>Empetrum nigrum</i> heaths, formed on quartzic sands originating in redeposited and reworked glacial drift and outwash.</p> <p>2) Plants: <i>Calluna vulgaris</i>, <i>Empetrum nigrum</i>.</p> <p>(Definitionen justerades i en "Clarification note" 1996-10-14 enligt följande:</p> <p>"Inland dunes mainly occurring in the North Sea and Baltic plains, with <i>Calluna vulgaris</i> and <i>Empetrum nigrum</i> heaths, formed on quartzic sands originating in redeposited and reworked glacial drift and outwash."</p> <p>Denna justering finns dock inte med i den senaste Interpretation manual från 2007.)</p>
----------------------	--

<p>Naturvårdsverkets tolkning av EU-definitionen</p>	<p>Sanddyner och sandfält i inlandet som domineras av öppen hedvegetation bestående av ljung och kråkbär. Inlandssanddynerna hör inte ihop med sanddynssystemen vid havsstränder utan är i normalfallet uppbyggda av ursvallad, kvartsrik flygsand som inte härstammar från havet utan från istidsavsatta (glacifluviala) avlagringar av sand.</p> <p>Hedarna på sandunderlag är ofta mycket näringsfattiga, sura och urlakade och för sandmarker typiska arter kan förekomma. Små partier med fuktig hed i dynsänkor kan också förekomma.</p> <p>Naturtypen kan vara relativt stabil, men utgör normalt ett mer dynamiskt vegetationsstadium som är beroende av återkommande störning. En del av dessa hedar har uppkommit som en följd av bete.</p> <p>Ljung och kråkbär ska täcka minst 10 %, men inte mer än 50 % av den sammanlagda ytan med fältskikt. Mark i tidigt successionsstadium, dvs. sandblottor eller ytor med t.ex. hårbjörnmossa, utgör i representativa områden minst 10 % av den totala ytan. Trädskiktets krontäckningsgrad är mindre än 30 %.</p> <p>Klassificering enligt Vegetationstyper i Norden och EUNIS <u>Vegetationstyper i Norden:</u> 4.1.4.3 Ljung-kråkbär-sandstarrhed-typ</p> <p><u>EUNIS:</u> Ingår i F4.2 Dry heaths, E1. 9 Non-mediterranen dry acid and neutral open grasslands, including inland dune grasslands.</p>
<p>Motivering till justering av svensk tolkning</p>	<p>Kustzonsgräns samt utbredning flyttad till Gränsdragning</p>

**Gränsdragning
mot andra habitat**

Risdyner (2140) har en vegetation som i hög grad liknar vegetationen i 2320, men 2140 förekommer i normalfallet endast på sanddyner vid kusten.

Grässanddyner (2330): 2320 har > 10 %, och 2330 < 10 % täckningsgrad av risvegetation.

Torra hedar (4030) är också betingade av bete, bränning eller annan störning, men är till skillnad från 2320 belägna på silikatrika podsoljordar.

Enbuskmarker (5130) : 2320 förekommer på sandigt underlag och har < 10 % täckningsgrad av en.

Kustzonsgräns: Inlandssanddyner (2320-2330) är i normalfallet belägna mer än 5 km från havet, utan kontakt med aktiv dynbildning och avskilda från kustens dynmiljöer av andra ekosystem. Undantag från denna avgränsning kan göras om geologisk karta, vegetationskarta eller fältinventering visar att ett område bör klassificeras som inlandsdyn.

Utbredning: Mindre allmänt förekommande och starkt minskande naturtyp på sand i slättområden i inlandet i t.ex. Jönköpings, Västra Götalands och Värmlands län, samt vid Bottenviken.

Grässandhedar (2330, Inlandssanddyner med öppna gräsmarker med borsttåtel eller andra pionjärgräs)

EU-definition	<p>2330 Inland dunes with open <i>Corynephorus</i> and <i>Agrostis</i> Grasslands</p> <p>PAL.CLASS.: (64.11 or 64.12) x 35.2</p> <p>1) Open formations found on inland dunes with dry siliceous soils, of Atlantic, sub-Atlantic and Mediterraneo-montane distribution, often species-poor and with a strong representation of annuals. It includes formations of unstable Germano-Baltic fluvio-glacial inland sands with <i>Corynephorus canescens</i>, <i>Carex arenaria</i>, <i>Spergula morisonii</i>, <i>Teesdalia nudicaulis</i> and carpets of fruticose lichens (<i>Cladonia</i>, <i>Cetraria</i>) (64.11) and other grasslands of more stabilised Germano-Baltic fluvio-glacial inland dune systems with <i>Agrostis</i> spp. and <i>Corynephorus canescens</i> or other acidophilous grasses (64.12).</p> <p>2) Plants: 64.11 - <i>Corynephorus canescens</i>, <i>Carex arenaria</i>, <i>Spergula morisonii</i>, <i>Teesdalia nudicaulis</i>, <i>Cladonia</i>, <i>Cetraria</i>; 64.12 - <i>Agrostis</i> spp., <i>Corynephorus canescens</i>.</p>
----------------------	---

<p>Naturvårdsverkets tolkning av EU-definitionen</p>	<p>Öppna sanddyner och sandfält i inlandet som inte hör ihop med sanddynssystemen vid havsstränder utan i normalfallet är uppbyggda av torr, silikatrik sand som härstammar från omlagrade, istidsavsatta (glacifluviala) smältvattensavlagringar. Vegetationen är ofta artfattig och utgörs av gräsmark med örter, borsttåtel, rödven och ett ofta stort inslag av ettåriga arter. Buskar kan förekomma, men är inte talrika. Trädskikt saknas normalt.</p> <p>Inlandssanddynernas öppna gräsmarksvegetation är normalt inte sluten och sammanhängande utan starkt dynamisk och betingad av störning som tramp och bete. Den mer eller mindre instabila vegetationen uppträder vanligen fläckvis och sandblottor utgör i representativa områden minst 10 % av den totala ytan.</p> <p>Klassificering enligt Vegetationstyper i Norden och EUNIS <u>Vegetationstyper i Norden:</u> 4.1.4.1 Borsttåtelhed-typ</p> <p><u>EUNIS:</u> E1.9 Non-Mediterranean dry acid and neutral open grassland, including inland dune grassland</p>
<p>Motivering till justering av svensk tolkning</p>	<p>Tolkningen kompletteras med tillägget att 2330 förekommer på både sanddyner och sandfält i inlandet.</p> <p>Konsekvenser</p> <ul style="list-style-type: none"> + Mer logiskt uppdelning av naturtyperna. Bättre ur naturvårdssynpunkt om sandmarker skiljs från övriga hedar. - Måste antagligen tänja på EU-definitionen eftersom det där uttryckligen står att det rör sig om inlandsdynor: "Open formations found on inland dunes with dry siliceous soils...". Marker som tidigare klassificerats som torra hedar (4030) men som med en ny tolkning faller under 2330 måste identifieras om omföras till rätt naturtyp. Arealen 2330 i respektive region ökar sannolikt relativt mycket i förhållande till tidigare rapporterad areal. Effekterna på arealen 4030 i respektive region blir däremot marginell. <p>Kustzonsgräns samt utbredning flyttad till Gränsdragning</p>

**Gränsdragning
mot andra habitat**

Grå dyner (2130) har liknande vegetation som 2330, men förekommer i normalfallet endast på sanddyner vid kusten. Inlandsdyner/sandheddar (2320-2330) är i normalfallet belägna längre än 5 km från havet och är avskilda från kustnära dynmiljöer av andra ekosystem. Undantag från denna avgränsning kan göras om geologisk karta, vegetationskarta eller fältinventering visar att ett område bör klassificeras som inlandsdyn.

Rissandheddar (2320): 2330 har < 10 %, och 2320 > 10 % täckningsgrad av risvegetation.

Torra heddar (4030) är också betingade av bete, bränning eller annan störning, men är till skillnad från 2330 belägna på silikatrika podsoljordar.

Enbuskmarker (5130): 2330 förekommer på sandigt underlag och har < 10 % täckningsgrad av enbuskar.

Sandstäpp 6120: I 2330 förekommer inte sandstäppens karaktärsarter såsom tofsäxing, sandnejlika och hylsnejlika.

Trädskiktets krontäckningsgrad (av träd som inte är av igenväxningskaraktär) är vanligtvis mindre än 30 %.

Kustzonsgräns: Inlandssanddyner (2320-2330) är i normalfallet belägna mer än 5 km från havet, utan kontakt med aktiv dynbildning och avskilda från kustens dynmiljöer av andra ekosystem. Undantag från denna avgränsning kan göras om geologisk karta, vegetationskarta eller fältinventering visar att ett område bör klassificeras som inlandsdyn.

Utbredning: Minskande naturtyp på sandiga jordar, vilken i Skåne i flera fall förekommer inom militära övningsfält.